

- 5) Prawo Unii, a w szczególności zasada odpowiedzialności państw członkowskich za szkody wyrządzone jednostkom z powodu naruszenia prawa Unii oraz zasady równoważności i skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że:
- nie sprzeciwia się ono przepisom krajowym, które uzależniają prawo jednostek do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę w wyniku naruszenia prawa Unii od uprzedniego stwierdzenia nieważności aktu administracyjnego lub zaniechania administracyjnego leżącego u podstaw szkody, o ile takie stwierdzenie nieważności, nawet jeśli jest wymagane w przypadku podobnych żądań opartych na naruszeniu prawa krajowego, nie jest w praktyce wykluczone lub bardzo ograniczone;
 - sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które uzależnia prawo jednostek do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę w wyniku naruszenia prawa Unii od przesłanki dotyczącej umyślnego charakteru szkody wyrządzonej przez dany organ krajowy;
 - nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które uzależnia prawo jednostek do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę w wyniku naruszenia prawa Unii od obowiązku przedstawienia dowodu rzeczywistej i pewnej szkody w chwili wniesienia skargi, pod warunkiem że wymóg ten, po pierwsze, nie jest mniej korzystny niż wymóg mający zastosowanie do podobnych żądań opartych na naruszeniu prawa krajowego, oraz po drugie, nie został skonstruowany w sposób, który z uwagi na szczególne okoliczności konkretnego przypadku czyni niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym wykonywanie tego prawa.
- 6) Zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie nakładają one na sąd rozpatrujący skargę o odszkodowanie formalnie opartą na przepisie prawa krajowego dotyczącym odpowiedzialności państwa za szkody wynikające z działalności administracji, lecz na poparcie której podnoszone są zarzuty dotyczące naruszenia prawa Unii w wyniku takiej działalności, obowiązku zakwalifikowania z urzędu tej skargi jako skargi opartej na art. 4 ust. 3 TUE, o ile właściwe przepisy prawa krajowego nie sprzeciwiają się temu, aby sąd ten zbadał podniesione na poparcie owej skargi zarzuty dotyczące naruszenia prawa Unii.

(¹) Dz.U. C 364 z 8.10.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba izba) z dnia 25 marca 2021 r. – Deutsche Telekom AG / Komisja Europejska, Slovanet, a.s.

(Sprawa C-152/19 P) (¹)

[Odwołanie – Konkurencja – Artykuł 102 TFUE – Nadużycie pozycji dominującej – Słowacki rynek usług szerokopasmowego dostępu do Internetu – Regulacyjny obowiązek udzielenia dostępu do pętli lokalnej dotyczący operatorów o znaczącej pozycji – Warunki uwolnionego dostępu innym operatorów do pętli lokalnej ustalone przez operatora zasiedziałego – Niezbędny charakter dostępu – Możliwość przypisania spółce dominującej zachowania spółki zależnej – Prawo do obrony]

(2021/C 206/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Telekom AG (przedstawiciele: D. Schroeder i K. Apel, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Kellerbauer, M. Farley, L. Malferrari, C. Vollrath i L. Wildpanner, pełnomocnicy), Slovanet, a.s. (przedstawiciel: P. Tisaj, advokát)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Deutsche Telekom AG pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.